

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Erasmi Roterodami Germani De Milite Christiano

Erasmus, Desiderius

Lypsi, 1516

VD16 E 2746

Canon Decimusquartus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33324

¶ Canon Duodecimus.

Quum pugnas cū hoste, nō satis sit tibi, si ictum illius declines aut etiā repellas, nisi fortiter arreptū telum in ipsum authorē retorseris, suomet illum gladio iugulans. Id ita fiet, si ad malū sollicitatus, nō solum nō pecces, sed hinc tibi arripias occasio- nem virtutis. Et, quēadmodū elegāter fingūt poetæ, Hercule obiectis ab irata Iunone periculis, animo creuisse atq; indu- ruisse, itidē tu quoq; da operā, vt hostis instigatiōib; nō solū peior nō fias, sed etiā euadas melior. Sollicitaris ad libidinem, imbecillitatē tuam agnosce, ac plusculū etiā tibi de licitis vo- lupratibus interdictio, ad castas & pias occupatiōes apponito nō nihil auctarij. Instigaris ad cupiditatē, ad tenacitatem, auge elemosynas. Incitaris ad inanem gloriam, tāto magis demitte te in omnibus. Ita fiet vt vna quæq; tentatio, sit tibi renouatio quædam sancti, ppositi tui, & pietatis incrementū. Neq; enim prorsus alia ratio tā efficax p̄ficiendi, p̄stigiandiq; hostē nostrū Verebitur enim te denuo puocare, ne qui impietatis author esse gaudet, pietatis ministret occasionem.

Auctariū quo- tidie adijciendū p̄ijs operibus

¶ Canon Decimus tertius.

Semp autē hoc animo atq; hac spe dimices, quasi ea pugna sit tibi postrema futura, si victor discesseris. Fieri enim pōt, vt & istud præmij tuæ virtuti largiatur benignitas diuina, vt hostis semel turpiter victus, nūq; postea te reperat. Id qd' legim; p̄ijs aliquot viris contigisse. Nec absurde credit Origenes, vincen- tibus Christianis, minui copias hostium, dū semel fortiter re- pulsus, nūq; ad hominē sollicitandū reuerti p̄mittit. Ergo in cōflictu aude ppetuā sperare pacē. At rursum vbi viceris, sic te geras, quasi mox in præliū reditur;. Semp em̄ alia post aliā expectanda tentatio, neq; vnq; discedendū ab armis, nūq; res- linquenda statio, nūq; remittendæ excubiæ, donec in hoc cor- poris præsidio militamus. Semper illud p̄pheticū in pectore cuiq; habendū, Sup custodiā meam stabo.

Diabol; semel fortitē repulsus nūq; reuerti p̄ mittit

¶ Canon Decimus quartus.

Magnopere cauendum, ne quod vitium / veluti leue cōtem- namus. Nullus em̄ hostis vicit sapius, q̄ qui fuit contemptui, temnenda.

Leuissima etiā vicia nō esse cō- temnenda.

K

Abas
cul, z

Qua in re nō paucos mortaliū misere falli cōperio. Fallūt em̄ seip̄os, dum sibi in vno aut altero vicio cōniūetes, qđ p̄ suis quisq; morib⁹ veniale putat, reliqua grauit̄ execrant. Bona pars eorū / quos vulg⁹ integros et incorruptos appellat, furtū, rapinā, homicidiū, adulteriū, incestū oppido detestant. At simplicē fornicationē, & moderatū voluptatis vsū / vt leue cōmissim̄ neutiq; refugiūt. Alius ad reliqua sat incorruptus, bis bosior est, in luxu intemperatior. Alius linguā licētioris. Ali⁹ inerior & iactantior. Quo tandē vicio carebimus, si ad hunc modū suo quisq; blādiatur? Argumentū est istos ne reliquas quidē virtutes vere possidere, quibus vllum viciū placet sed potius simulachra quaxdā virtutū, quæ vel natura, vel educatio, vel cōsuetudo deniq; / & gentiliū animis addidit. At qui Christiāo odio vnū quodlibet viciū execrat, oīa detestet necesse est. Cuius animū semel vera charitas occupauit, pari detestatione vniuersam malorū cohortē psequit̄, ac ne in venialibus quidē sibi blandit̄, ne a minimis sensim ad maxima dilabatur, & dum in leuibus oscitat, excidat a summis. Et si nō dū forte q̄as vniuersam vicioꝝ stirpē euellere, tū quidie de malis nr̄is aliqd decerpēdū, bonis moribus sp̄ aliqd adijciēdū. Ad eū modū decreset aut crescet, ingens ille cumulus Hesiodus,

Vicijs suis q̄sq;
libēter ignoscit

Hesiodi cumu-
lus,

Laboris diffi-
cultas qualiter
lenienda

¶ Canon Decimusquintus.

Si te territabit labor quē oportet in cōfliktu tērationū subire, hoc erit remediū. Noli molestiā pugnae cōferre cū voluptate pct̄i. Sed presentē amaritudinē pugnae cōpone cū futura amaritudine pct̄i, quæ viciū cōsequit̄, tū presentē dulcedinē culpae, quæ te illectat, cū futura dulcedine victoriæ, et trāquillitate mē collatio. Verū in hoc fallunt parū cauti, qđ amaritudinē / pugnae cōparāt cū delectamēto pct̄i, neq; respiciūt, qđ hoc atq; illud cōsequat̄. Cōsequit̄ autē viciū, multo tum grauior, tum diuturnior molestia, q̄ vincētī fuerit i cōgressu futura, victoris rem item lōge maior ac durabilior voluptas, q̄ victo fuerit, q̄ traxit in culpā. Id qđ facile iudicabit, qui fecerit vtriusq; rei p̄viculū, Verū nemiñē Christianū oportet vsq; adeo ignauum